

Jan Haspeslagh:

“Wetenschappelijke bibliotheken evolueren steeds meer naar informatielaboratoria”

Hoe ben je in de bibliotheeksector beland?

Nogal bizar: via de boekenkast van de bekende Zweedse meubelgigant, waar ik in een vroeger leven gewerkt heb. In een promotiefolder voor die Billy-kast werd de lof gezongen over het boek, over boekhandels en bibliotheken op zo'n sympathieke manier dat ik een vage droom uit mijn jeugd (“iets met boeken doen”) weer oppikte en halsoverkop naar de bibliotheekschool trok en mijn lucratieve baan bij de Zweedse opgaf. Na drie jaar openbare bibliotheek Zwevegem kon ik, via een stage, in 2000 aan de slag in het pas opgerichte Vlaams Instituut voor de Zee, VLIZ, in een nog lege bibliotheek. Ik had het ongelooflijke geluk om met een team van tien mensen dit instituut te mogen helpen opstarten en doen groeien. Dat diezelfde ploeg van tien (met ondertussen een 50-tal nieuwe collega's) nog altijd enthousiast aan het roer staat en onder andere de Zeebibliotheek als een van de centrale belangrijke elementen van VLIZ beschouwt, vind ik nog altijd een godsgeschenk. De job van mijn dromen? Ja hoor!

In hoeverre hebben je studies je voorbereid op je huidige job?

De VSPW-bibliotheekopleiding in Gent bood een meer dan gedegen introductie tot werken in een openbare bibliotheek. In de wetenschappelijke VLIZ-bibliotheek echter had ik meer aan mijn wetenschappelijke universitaire opleiding. Een beetje vertrouwdheid met het reilen en zeilen van wetenschappelijk onderzoek, en met de manier van communiceren en publiceren is echt wel nodig om je gebruikers goed te kunnen bedienen. Bovendien moet je een meer dan oppervlakkige kennis hebben van wie wat doet in het marien onderzoek om je gebruikers te kunnen attenderen op de wetenschappelijke output van hun collega-wetenschappers.

Ben je al lang lid van de vereniging?

Als ik me goed herinner is dat sinds de opstart van de VLIZ-bibliotheek in 2000. Dat leek evident: wij moesten op dat moment letterlijk een collectie met bijhorende dienstverlening vanaf nul opbouwen, en dan heb je heel wat aan contacten met ervaren collega's. De VVBAD was dan ook dé plek waar we die ervaring en steun konden vinden, die zo broodnodig is binnen onze sector.

Je bent recent lid geworden van de sectie WDI, wat was je motivatie om bestuurslid te worden van de VVBAD?

Binnen VLIZ werken we al jaren aan een open archief voor mariene publicaties, en we werken heel nauw samen met ons datacentrum aan het integreren van wetenschappelijke publicaties, informatie en datasets. Ik wil graag binnen de sectie WDI mee initiatieven ontwikkelen die dit soort integratie bevorderen. Maar ik wil ook heel graag bijleren van de andere bestuursleden. De groep vertegenwoordigt een diverse verzameling bibliotheken en is dus zeer interessant vanwege de grote variatie in werkwijze binnen, en geboden oplossingen voor wetenschappelijk informatiemangement.

Welk thema ligt je nauw aan het hart?

Wetenschappelijke bibliotheken evolueren steeds meer naar informatielaboratoria, waar wetenschappers toegang hebben tot literatuur en data, en tot de tools die hen in staat stellen al deze informatie en data snel te vinden, te interpreteren en opnieuw te integreren in verder onderzoek. Ik vind het ongelooflijk boeiend om zo'n concept mee vorm te geven en uit te bouwen. De WDI-sectie kan hier duidelijk een informerende, sturende en ondersteunende rol in spelen, en daar wil ik mee op inzetten als bestuurslid.

Wat hoop je er voor jezelf uit te halen, zowel persoonlijk als professioneel?

Op persoonlijk vlak is het altijd hartverwarmend om gelijkgestemde zielen te vinden binnen je werkveld. Voelen dat er nog mensen zijn die informatiewinst voor hun gebruikers belangrijker vinden dan economische winst, geeft altijd hoop. Op professioneel niveau is het duidelijk dat je altijd en overal een goed netwerk moet hebben en onderhouden, in het belang van alle leden van dat netwerk.

Wat is de meest voorkomende misconceptie over je jobinhoud wanneer je mensen vertelt dat je werkt in een bibliotheek?

We krijgen nog steeds de cliché vraag: Waarom moet je dingen nog in bibliotheken en databanken stoppen als alles toch via Google te vinden is? Vaak kaats ik die vraag terug: denk er even over na waar de Google-zoekmachines alles dan wel vinden? ■■

Sinds 2000 is Jan Haspeslagh bibliothecaris van Het Vlaams Instituut voor de Zee in Oostende. Ondersteuning van alle mariene activiteiten in Vlaanderen via een zo correct mogelijke informatievoorziening is daar het motto. Hij heeft bestuursfuncties opgenomen in de Europese en internationale verenigingen van mariene bibliotheken, Euraslic en Iamslic. Recent werd hij ook bestuurslid van de sectie WDI van de VVBAD. Verder wordt hij redelijk blij van schelpen zoeken op het strand, lange wandelingen en goede 'gemarineerde' fictie.

